

[Justitsministeren.]

ningerne til nærværende Lovforslag, nemlig *Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Borgerlig Straffelov*, er der i Samarbejde med Udenrigsministeriet og de vedkommende Bladorganisationer udarbejdet visse Retningslinier, som i denne Henseende skal følges af Pressen, og i Tilslutning hertil er der truffet Aftale om, at Følgerne af Overtrædelser af de givne Retningslinier skal afgøres af kollegiale Nævn. Der kan saaledes i Tilfælde af Overtrædelser blive Spørgsmaal om Ikendelse af Bøder, Tilbageholdelse af Nyhedsstof over for vedkommende Blad og lignende til Formaalets Opnaaelse egnede Midler. Om de fastsatte Retningslinier er der i et fortroligt Cirkulære af 6. Maj 1940 fra Statsministeriet givet Meddelelse til Pressen, og jeg skal ikke her komme ind paa Enkeltheder vedrørende disse Forhold. Men det er selvfølgelig klart, at Forholdene her i Landet medfører, at der ikke i Dagspressen for Tiden maa fremkomme ukontrollerede Oplysninger angaaende krigsmæssige Begivenheder, Troppebevægelser, Trafikforhold o. lign. her i Landet. Det samme gælder i et vist Omfang ogsaa udenlandsk Nyhedsstof samt Meddelelser om Handels- og Forsyningsforhold.

Forholdene har gjort det nødvendigt, at saadanne Meddelelser kun maa gives videre til Offentligheden, naar de fremkommer gennem visse anerkendte Nyhedsbureauer eller de i Forvejen er godkendt af de ansvarlige Myndigheder her i Landet, i dette Tilfælde Udenrigsministeriets Pressebureau. Som nævnt har praktisk talt hele den danske Presse frivilligt forpligtet sig til at følge de givne Retningslinier, men der er dog nogle Blade, som ikke har tiltraadt denne særlige Ordning, hvortil kommer, at nye Blade eller enkelte Skrifter ikke er bundne af Ordningen. Det maa naturligvis anses for ganske uholdbart, at en Del af Pressen ikke er forpligtet til at følge de fastsatte Retningslinier for, hvad der af Hensyn til Landets Forhold til fremmede Magter kan meddeles i Pressen, og det maa derfor anses for nødvendigt, at dette Spørgsmaal søges ordnet ad Lovgivningens Vej, saaledes at de Retningslinier, som den danske Presse i videste Forstand med enkelte Undtagelser har sluttet sig til, bliver gældende for alle Blade.

Det har selvfølgelig ikke været gør ligt i selve Lovforslaget at optage alle de Regler, der i Statsministeriets Cirkulære er givet om visse Meddelelser, der er egnede til at skade Landets Interesser i Forhold til

Udlandet, men ved Fortolkningen af § 1 er der selvfølgelig ingen Tvivl om, at disse Regler i Statsministeriets Cirkulære vil være i høj Grad vejledende for Pressen og Domstolene. Da man imidlertid i saa vidt Omfang som muligt vil opretholde den frivillige Ordning, er der i Forslagets § 1, Stk. 2, givet udtrykkelig Hjemmel for, at offentlig Paatale af Overtrædelser kan undlades, saafremt den for et periodisk Skrift ansvarlige har tiltraadt en mellem Statsministeriet eller Udenrigsministeriet og Bladenes Hovedorganisationer bestaaende Aftale om Retningslinierne for Bladenes Nyheds- eller Annoncestof. Meningen med denne Bestemmelse er, at Tiltale i al Almindelighed i disse Tilfælde skal undgaas. Kun hvor der foreligger meget grove Overtrædelser, kan Tiltale rejses af Justitsministeriet efter Forhandling dels med Udenrigsministeriet, dels med det paagældende Nævn. Med Hensyn til de Blade, der ikke har tiltraadt Ordningen, har man haft under Overvejelse at søge oprettet et andet Nævn end de af Organisationerne nedsatte, for at ogsaa denne Del af Pressen skulde faa Lejlighed til at vælge mellem en frivillig Afgørelse og en Afgørelse for Domstolene. Man har i denne Forbindelse tænkt sig Muligheden af for disse Blades Vedkommende at henlægge Afgørelsen til Berigtigelsesnævnet, men man har dog opgivet en saadan Udvej. Dels vilde Berigtigelsesnævnet, hvoraf 2 af 3 Medlemmer er udpeget af Pressens Organisationer, utvivlsomt ikke tilfredsstille de Blade, der ikke har tiltraadt den frivillige Ordning, dels vilde det være meget vanskeligt at faa sammensat noget andet Nævn. For de Blade, der ikke gaar med til den frivillige Ordning og Afgørelse ved de kollegiale Nævn, bliver der ingen anden Mulighed tilbage, end at Afgørelsen træffes af Domstolene. Ogsaa i disse Tilfælde skal Paatale dog altid kun finde Sted efter Justitsministerens Paabud.

Ud over disse Hovedregler indeholder Forslaget i § 2, Stk. 1, en Bestemmelse om, at Sagerne skal behandles som Politisager. Endvidere indeholder Forslaget de Retsplejebestemmelser angaaende Anholdelse, Fængsling m. v., som har været optaget i en Række Kriselove. I Forslagets § 3 fastslaaes endelig under Hensyn til Lovens midlertidige Karakter, at der ved kgl. Anordning kan træffes Bestemmelse om dens Bortfald.

Om Forslaget har der været forhandlet med Pressens Organisationer, der har været stærkt interesserede i, at der gennemførtes